

Internt!

8

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

INTERN MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

Dato: 29.8.69

NR.:

INNHOLD:

Forslag til vedtekter for SUF(m1):.....	s. 3
Om anarkistiske strømninger i Tr.heim SUF.....	s. 8
Sett Mao Tsetungs tenking i ledelsen på alle områder.....	s.15
Om partiet.....	s.18
Sett Mao Tsetung forts.....	s.18
Om partiet forts.....	s.19

side 13 leses for side 12.

"Grunnårsaken til tingenes utvikling ligger ikke utenfor tingene, men i tingene sjøl, i det at tingene etter sin natur har iboende motsigelser. Enhver ting og foreteelse har slike iboende motsigelser. Og de er det nettopp som frambringer tingenes og foretelsesnes bevegelse og utvikling. De motsigelser som er til stede i tingene og foretelsene, er hovedårsaken til deres utvikling, mens den innbyrdes sammenheng og vekselvirkning mellom en ting eller en foreteelse og andre ting eller foretelser er skundere årsaker."

Mao Tsetung "Om motsigelsen," side 9.

Omvendt kan en si: Uten iboende motsigelser kan en hverken få noen bevegelse eller utvikling. Derfor er det en bra ting å ha motsigelser i laget vårt, uten dem ville vi stagnere, dø bort. Når vi løser motsetningene mellom kameratene i laget bringer vi laget et høyere politisk nivå, og en ny og høyere form for enhet. Men for å kunne kjenne til motsetningene, vite hvor de går, er det nødvendig å avklare dem gjennom diskusjon i laget, eller finne dem ved å studere praksisen til kameratene. Diskusjonen har en foreløpig sett svært lite til i laget vårt, sjøl om det er enkelte positive tendenser å spore. (Siste sommerleirsirkel om demokratisk sentralisme og revolusjonær disiplin, videre ved at en har satt i gang studiesirkler for folk som oppholder seg på SUF-huset og fått i gang bra diskusjon som har avklart motsetninger innafor laget.)

Men medlemsavisa ser det fortsatt trist ut med. I det forrige nummeret var det nesten bare rapporter og kunngjøringer, ikke noe som kunne sette i gang en skikkelig politisk debatt. Derfor ser det ut som om kameratene i laget ennå ikke har forstått nødvendigheten av en djuptpløyende politisk diskusjon for å løse de eksisterende motsetningene. Især i vårt lag er dette viktig, mange av de eksisterende motsetninger er ennå ikke skikkelig avklart, en veit ikke hvor de går, et resultat av manglende politisk diskusjon.

Forutsetninga for at laget skal utvikle seg er ikke bare at en har motsetninger i laget, men at en har et fast grep om dem, slik at de ikke splitter, men samler. Dette grepet er det flertallet som skal ha, gjennom et valgt sentralorgan: styret. Uten et slikt organ ville opportunismen snart få råde herlingsløst, vi ville fra å være et klassekampforbund gå over til å bli klasse-samarbeidere. En slik utvikling er det sjølsagt ingen kamerater som ønsker, derfor beskytter vi oss mot det ved hjelp av den demokratiske sentralismen og vedtekter. Dette har ingenting med "borgerlig formalisme" å gjøre, det er bare to måter en beskytter seg mot opportunisme med. Sjølsagt er slike ting helt verdiløse hvis de ikke forbindes med politisk kamp mot alle former for opportunisme.

Demokrati og sentralisme utgjør en enhet, liksom ultrademokrati og byråkratisk sentralisme gjør. Uten sentralisme kan en ikke ha noe demokrati, de er to sider av samme sak. At ultrademokrati og byråkratisk sentralisme er knytta nært sammen trenger vel ikke forhenværende SF-ere å bli minna på.

Per D. [redacted]

"På teoriens område må ultrademokratiet rykkes opp med røttene. Framfor alt må det gjøres klart at ultrademokratismen innebærer en fare for at partiorganisasjonene undergraves slik at de faktisk smuldrer opp, for at partiets kampevne svekkes og til og med oppløses fullstendig, og at partiet dermed fortaper muligheten til å fylle sine kampoppgaver, noe som følgelig vil føre til nederlag for revolusjonen. Videre må det gjøres klart at opphavet til ultrademokratismen ligger i småborgerskapets individualistiske motvilje mot disiplin. Og når denne egenkap, som er karakteristisk for småborgerskapet, bæres inn i partiet, gir den næring til ultrademokratiske oppfatninger i politikken og i organisatoriske spørsmål. Disse oppfatningene er helt uforlikelige med proletariatets kampoppgaver!"

Mao Tsetung

"Om korrigerering av feilaktige oppfatninger i partiet."

"I folkets rekke er demokrati i samsvar med sentralisme og frihet med disiplin. Det er de to motsetningene innen en eneste enhet, som er både motstridende og enhetlig, og vi må ikke ensidig legge vekt på det ene og fornekte det andre. I folkets rekke kan vi ikke unnvære frihet, men vi kan heller ikke unnvære disiplin. Vi kan ikke unnvære demokrati, men heller ikke sentralisme. Det er denne enheten mellom demokrati og sentralisme, mellom frihet og disiplin, som utgjør vår demokratiske sentralisme. I dette systemet nyter folket godt av utstrakt demokrati og frihet, men samtidig må det holde seg innen den sosialistiske disiplinens grenser."

Mao Tsetung

"Om den riktige behandlingen av motsigelser i folket."

For slag til vedtekter for Sosialistisk ungdomsforbund (Marxist-leninistene)

Første kapitel - almen politisk linje

SUF(m-1) er det norske proletariats kommunistiske ungdomsforbund. Forbundet deltar i arbeidet for oppretteslsen av proletariats kommunistiske (marxist-leninistiske) parti i Norge. Når proletariats parti er stiftet, vil proletariats ungdomsforbund underordne seg det og stille seg under dets ledelse.

Det norske kommunistiske (marxist-leninistiske) parti og dets ungdomsforbund har først og fremst som oppgave å lede proletariatet og hele det arbeidende folket i kampen mot klassefienden, og å styrte monopolkapitalkens stat gjennom en revolusjonære omveltning, bryte borgerskapets veld ned med hjelp av arbeiderklassens veld, opprette sosialismen under proletariatets demokratiske diktatur og videreutvikle sosialismen fram til kommunismen, det klasseløse samfunnet.

Partiet og ungdomsforbundet tar marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning som det proletariske grunnlaget som er rettesnor for tekning og kampf. Mao Tsetungs tenkning er Marxismen-leninismen for den tidsepoke da imperialismen går sitt totale sammenbrudd i møte og sosialismen går fram mot en verdensomspennende seier.

Bette er de viktigste punktene i SUF(m-1)s politiske linje, som er mer utførlig behandlet, utdypet og anvendt på norsk virkelighet i SUF(m-1)s politiske platform og de andre vedtaka som landsmøtet og sentralkomiteen fatter.

Annet kapitel - medlemskap

§1. Enhver norsk ungdom mellom 14 og 30 år som godtar SUF(m-1)s program, vedtekter og almenne linje, går inn i en grunnorganisasjon og arbeider aktivt i den etter evne, utfører forbundets beslutninger, underordner seg forbundets disiplin og betaler medlemskontingenten, kan bli medlem av SUF(m-1)

§§2. Søknader om medlemskap skal komme enkeltvis. Søknad må rettes til styret i en grunnorganisasjon. Styret tar stilling til søknaden og legger fram sin innstilling for almannamøte av medlemmen, som tar avgjørelsen. I tvilstilfeller skal søknaden legges fram for overordnet organ.

§3. Medlemmer av SUF(m-1) har rett og plikt til:

- 1) Å studere marxismen-leninismen Mao Tsetungstenkning på skapende vis i samband med praksis og i samsvar med SUF(m-1)s studieopplegg.
- 2) Å arbeide etter masselinja og ut fra parolen om å tjene folket, for det store flertallet av av det norske folkets og verdens folks interesser.

§3Å forene seg med det arbeidende folket og gve røtter i arbeiderklassen, aldri isolere seg eller stille seg utenfor arbeiderklassens kamp. Kjempe mot opportunister, renegater og agenter, for å drive dem ut av forbundets rekke og avsløre dem for det arbeidende folket.

4) Å delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette forbundets linje på de enkelte områdene, sørge for at debatten holdes innafor forbundet og utad lojalt sette i verk forbundets vedtak.

5) Å beskytte SUF(m-1) mot sikkerhetspolitiet og andre organer som klassefienden bruker mot marxist-leninistene, og hindre at viktige opplysninger om forbundet, medlemmer eller sympatisører faller i klørne på dem.

6) Å være dristig med kritikk og sjølkritikk. For å hindre kritisisme, må kritikk og sjølkritikk være relevant.

vedtektsforslaget forts.

Medlemmene har rett og plikt til å arbeide etter disse rettbibgslinjene, til å få dem hjelp til det som forbundet kan gi dem og til sjøl å hjelpe forbundet og andre medlemmer til å se tte dem ut i livet.

§4. Når medlemmer av SUF(m-1) bryter forbundets disiplin, oppfører seg ukameratslig, fører fram skadelige, antisosialistiske standpunkter som står i motstrid til SUF(m-1)s linje, eller på annen måte skader SUF(m-1), skal forbundets organer, innafor ramme av deres makt og myndighet og alt etter hva saka gjelder, treffe de nødvendige disiplinære tiltak - advarsel, suspensasjon fra tillitshverv og suspensasjon fra forbundet, eksklusjon.

Sentralkomiteen kan suspendere medlemmer fra tillitshverv og fra forbundet. Eksklusjon kan foretas ved flertallsvedtak på medlemsmøte, der den som saka gjelder har fått høve til å forsvare seg. Ved eksklusjon skal det gjøres merksam på at vedkommende kan anke, og tilfellet skal alltid innrapporteres til sentralkomiteen.

Når sentralkomiteen suspenderer medlemmer fra forbundet, eller eksklusjon i lokeallaga blir anka, skal landsmøtet ta den endelige avgjørelsen i saka. Alle eksklusjoner skal føres inn i beretninga for landsmøtet.

Medlemmer som blir politisk sløve, passive og uinteresserte, trass i at forbundet har forsøkt å skolere dem, bør overtales til å forlate forbundet, og eventuelt fortsette å støtte forbundet som sympatisører. Medlemmer som ikke betaler kontingent, trass i oppfordring, eller som erklærer at de ikke lengre vil være medlemmer av forbundet, skal anses som utmeldt.

Alle slags opplagte renegater, agenter og overløpere skal raskt renskes ut fra forbundet og ikke slippes inn i rekkene igjen.

Om nødvendig skal det gjøres klart for massene utenfor forbundet at eh bestemt person ikke lengre er medlem av SUF(m-1).

Tredje kapittel - prinsipper for forbundtes organisering.

§5. Prinsippet for forbundtes organisering er den demokratiske sentralismen. De ledende organer på alle plan blir valgt gjennom demokratisk rådalagning. Hele forbundet må strengt underordne seg en gjennomført disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere, og hele forbundet er underordnet sentralkomiteen.

Ledende organer i forbundet på alle plan skal regelmessig rapportere om sitt arbeid gjennom landsmøter, distriktsmøter, konferanser eller almannamøter, og også på annen måte undrerette medlemmene om direktiv, vedtak og andre vedtak som har betydning for deres arbeid. De skal stadig merke seg hva massene sier, lytte til medlemmenes mening og godta deres overvåking. Medlemmer har rett til å kritisere forbundtes organer og ledende medlemmer på alle plan skal legge fram forslag for dem. Et medlem som er uenig i lokale vedtak, kan reservere sin mening og legge fram saka direkte for sentralkomiteen. Det er viktig å skape en plottisk situasjon der det er både sentralisme og demokrati, både disiplin og frihet, både enhetlig vilje og personlig frimodighet og initiativ.

Eksistenden av egne grupper innafor SUE(m-1) som kjemper mot forbundets linje, fører fram avvikande syn innad og utad og oppretter sine egne kontakter i forbundet på tvers av forbundtes vanlige foebindelseslinjer og organer, er et uttrykk for fraksjonisme. Og absolutt ikke tillatelig. Fraksjonismen betyr oppsplitring av proletrariatets fortropp, svekkelse av SUF(m-1)s enhet og slagkraft og er dermed et såg mot det arbeidedene folket sjøl. Opprettelsen av flere "sentra" i forbundet strir mot den demokratiske sentralismens grunnprinsipper. Det betyr i realiteten opprettelsen av en ny organisasjon som bekjemper forbundet. Alle slike forbundsfiendtlige elementer må ryddes at av forbundet med herd hånd.

Alle grupper og enkeltmedlemmer av SUF(m-1) som arbeider på klassekampend forskjellige fronter, må ubetinget godta SUF(m-1)s lederskap i alle spørsmål.

Vedtektsforslaget..

§ 6. Forbundets høyeste organ er landsmøtet og, når dette ikke sitter samlet, sentralkomiteen som landsmøtet har valgt. Forbundets ledende organer i de distrikter der det finnes distriktsorganisasjoner er distriktsmøtet og det styret det velger.

Landsmøter, distriktsmøter og allmannamøter innkalles av forbundsstyret på deres eget plan.

§ 7. Styrene i forbundet på alle trinn og de representative organer, de peker ut, skal organiseres i samsvar med prinsippene for enhetlig ledelse, nær tilknytning til massene og en enkel og effektiv oppbygning. Alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer.

FJERDE KAPITTEL.

Forbundets sentrale organer.

§ 8. Landsmøtet skal innkalles hvert år. I særlige tilfeller kan sentralkomiteen innkalle det tidligere eller utsette det. Landsmøtet skal sammenkalles når grunnorganisasjoner som representerer minst 1/3 av forbundets medlemmer krever det.

Laga velgerdelegater med stemmerett i forhold til medlemstallet og den kontingent som er betalt til forbundet.

§ 9. Sentralkomiteen skal settes sammsen av forbundets mest politiske framskredne, pålitelige og erfarne medlemmer. Den skal sette i verk forbundets linje på en mest mulig kraftfull og effektiv måte, og innafor den ramma som landsmøtet vedtak, program og vedtekter setter.

Sentralkomiteen i plenum konstituerer seg sjøl, velger formann og andre nødvendige tillitsmenn og arbeidsutvalg.

Arbeidsutvalget innkaller sentralkomiteen til plenumsmøte minst 4 ganger i perioden. I særlige tilfeller kan innkallelsen utsettes. Sentralkomiteen skal innkalles når minst 1/3 av sentralkomiteens medlemmer krever det.

Når sentralkomiteen ikke er samlet, utøver arbeidsutvalget sentralkomiteens funksjoner og myndighet, og leder arbeidet i forbundet i samsvar med de retningslinjer som sentralkomiteen gir.

Sentralkomiteen og arbeidsutvalget oppretter de organer og utvalg som trengs for å ta seg av forbundets daglige arbeid på forskjellige områder: f.eks. skolering, presse, faglig arbeid, Disse organene står ansvarlige ovenfor sentralkomiteen, som igjen står ansvarlig for dem overfor landsmøtet.

FEMTE KAPITTEL.

Distriktsorganisasjoner.

§ 10. Der det finnes grunnlag for det, opprettes distriktsorganisasjoner av SUF(m-1). Distriktsorganisasjonene består av SUF(m-1)s høyeste organer: sentralkomiteen og landsmøtet.

På distriktsmøtet, har lokallaga delegater med stemmerett i samsvar med medlemstall og innbetalt kontingent.

§ 11. Distriktstyrets oppgave er å lede og samordne arbeidet i distriktet på grunnlag av forbundets linje, landsmøtets vedtak og direktiver fra sentralkomiteen.

Distriktsstyret arbeidsutvalg, som skal inkludere formann, kasserer og sekretær, må i distrikter med store avstander bestå av medlemmer som arbeider på samme sted

Sjette kapittel - grunnorganisasjonene.

§ 12. Lokallag opprettes i bostedområder, på arbeidsplasser eller andre steder, der det er et visst antall medlemmer eller der den revolusjonære kampen krever det.

Lokallag må ha krefter nok til å utføre det viktigste av det nødvendige arbeidet når det gjelder studier, spredning av marxist-leninistenes flygeblad og presse, anvende det øvrige interne og eksterne materiell som sentralkomiteen ellers sprer til forbundet, innbetaling av kontigent, betaling for materiell og øvrig økonomisk støtte til forbundet.

Lokallag må godkjennes av sentralkomiteen og landsmøtet, som også kan trekke tilbake godkjennelsen og kreve lag omgjort til gruppe. Sentralkomiteen har høve til å suspendere lag der et flertall utvikler seg i forbundsfientlig retning. Landsmøtet avgjør om slike lag skall ekskluderes.

Dersom lag suspenderes, skal deres eiendom i suspensjonstiden overføres til forbundet ved sentralkomiteen eller distrikts - styret. Dersom lag oppløses eller ekskluderes, tilhører deres eiendom forbundet.

Lag skal velge styret på allmannamøte en gang i året. I særlige tilfeller kan styret utsette årsmøtet eller innkalle det tidligere. Årsmøtet skal holdes derom minst 1/3 av lagets medlemmer krever det.

§ 13. Lokallaga må heve marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning røde fane høyt, gi proletariatets politikk hegemoniet på alle områder og fremme sammenveising av teori og praksis, opprettholde nær kontakt med massene, gjøre det som er mulig for å sikre seg mot klassefiendens organer og øve kritikk og sjølkritikk. Deres viktigste oppgave er:

1) Å lede medlemmene i studier og skapende anvendelse av marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på en levende måte i samsvar med SUF(m-1)s studieopplegg.

2) Å sette forbundets politikk ut i praksis, følge direktiver og vedtak og utføre ethvert oppdrag som forbundet pålegger dem.

3) Å spre agitasjon og propaganda om marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning og SUF(m-1)s politikk, mot revisjonismen, reformismen og alle borgelige tendenser i arbeiderbevegelsen.

4) Å opprettholde en nær forbindelse med massene, stadig lytte til deres meninger og krav og drive en aktiv ideologisk kamp innafor forbundet slik at det holder seg aktivt og livskraftig.

5) Å ette evne ta ledelsen i det arbeidende folkets kamp mot klassefienden på det lokale planet, og arbeide aktivt i folkefronter og masseorganisasjoner der.

6) Å ta opp nye medlemmer, opprettholde forbundets disiplin, stadig konsoliderer laget, kvitte seg med det gamle og ubrukelige og ta inn det nye og friske, slik at forbundts rekke holdes reine.

§ 14. Der SUF(m-1) ennå ikke gar samlet krefter nok til å opprettholde lokallag som oppfyller de viktigste betingelsene, kan medlemmer opptas i grupper av SUF(m-1).

Gruppene må godkjennes av sentralkomiteen. I særskilte tilfeller kan de få delta med observatører på lans - og distriktsårsmøter og konferanser, dersom ledende organer bestemmer dette.

Dersom gruppe oppløses eller godkjennelsen av den trekkes tilbake, tilhører deres eiendom forbundet.

vedtektsforslaget, forts.

Gruppene skal velge en ansvarlig formann og om mulig også et styre. Deres viktigste oppgaver er disse:

1) Å studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på skapende vis i samsvar med SUF(m-1)s studieopplegg.

2) Å følge med i de viktigste dokumentene i SUF(m-1)s interne propaganda særlig idet interne medlemsbladet og studieveiledningene.

3) Etter evne spre marxist-leninistenes flygeblad og selge den marxist-leninistiske presse

4) Å ta opp nye medlemmer, opprettholde forbundtets disiplin, høyne sitt nivå, konsolidere og styrke gruppa slik at grunnlaget blir lagt for lokallag av SUF(m-1).

Sjuende kapittel - forholdet til andre organisasjoner.

§15. I de tilfeller der dette vil være i samsvar med masselinja og proletariatets interesser vil SUF(m-1) delta i andre (ikke-marxist-leninistiske) organisasjoner: antiimperialistiske enhetsfronter, interessekampgrupper, politiske fora o.å.v. Medlemskap i andre organisasjoner skal alltid godkjennes av lagsstyre eller andre ledende organ.

SUF(m-1) vil i fronter og masseorganisasjoner alltid framstå i samsvar med masselinja, på en klar måte representere marxist-leninistene i kampe og føre fram ideene for en riktig ledelse av den.

§16. SUF(m-1)s arbeid i andre organisasjoner er organisert i samsvar med den demokratiske sentralismens prinsipper:

1) Der flere medlemmer av SUF(m-1) arbeider sammen, skal de danne en fraksjon av SUF(m-1). Fraksjonen skal alltid opptrå samla og enhetlig utad.

2) Fraksjonen skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på en skapende måte i smaband med sitt arbeid, sørge for å bevare sin uavhengighet innafor fronten og ikke miste sin identitet i den, men alltid sette marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i ledelsen for sitt arbeid.

3) Fraksjonen skal arbeide på grunnlag av forbundets linje og direktiver, og sette disse ut i livet på en best mulig måte. Alle viktige spørsmål skal først diskuteres og avgjøres innad i fraksjonen. Deretter skal den fattede linja følges strengt utad.

4) Fraksjonen er alltid underordna SUF(m-1) som helhet. Fraksjonen skal underordne seg forbundets organer på sitt eget plan og samvittighetsfullt utføre direktiver fra dem.

Rettelse:

I tredje kapittel, §7, er siste periode falt ut, etter

"alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer".

Perioden skal lyde: "Alle styrer og utvalg skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på skapende vis og i samband med sitt arbeid, i samsvar med de spesielle retningslinjene forbundet git for disse studiene".

SUF har, særlig de to siste åra, utvikla seg til å bli en skikkelig proletarisk klassekamporganisasjon. Parallelt med denne utviklinga er det i Trondheim SUF oppstått sterke indre politiske motsigelser som særlig har manifestert seg i det praktisk, politiske arbeidet, men som sjølsagt har sine røtter på det ideologiske området. Styret i Trondheim SUF anser dagens situasjon for å være uholdbar, og vi skriver derfor denne kritikken av de anarkistiske strømingene i laget for å klargjøre motsigelsene slik at Trondheimslaget kan ta et oppgjør med disse feilaktige ideene og løse den politiske hovedmotsigelsen i laget.

I) OM Å TA UTGANGSPUNKT I MAKT I STEDET FOR I UTBYTTINGA.

"Vår konklusjon må bli at motsetninga mellom arbeid og kapital i dag konkretiseres i motsetninga mellom lønnsarbeider og en hierarkisk produksjonsorganisasjon, og ikke i motsetninga mellom lønnsarbeider og kapitalist."

(E.Jetne: "Om marxistisk teori og norsk praksis", Fossegrimen nr. 3, 1967, s. 168)

En av Marx' største fortjenester var oppdagelsen av den grunnleggende betydninga som utbyttinga av lønnsarbeideren og kapitalistens tilegnelse av merverdi har, når det gjelder eksistensen av de kapitalistiske produksjonsforholda. Erkjennelsen av at det er forholdet mellom arbeid og kapital som er årsaken til undertrykkinga og utbyttinga - og at maktorganene og den hierarkiske organisasjonsstrukturen bare beskytter utbyttinga, ikke forårsaker den, - ble klart formulert av Marx og Engels for mer enn 100 år siden. Den skisseringa som Jetne gir ovenfor av hva han mener er hovedmotsigelsen innenfor kapitalismen i dag, legger, som vi skal se, grunnen til rette for politiske teorier som vesentlig skiller seg fra marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Det er lett å påvise at det her ikke bare er tale om språklige nyanset eller kommunikasjonsvansker.

"Alle tidligere sosialistiske partier i Norge ble knekt av klasse-samfunnet ved at partiene innenfra produserte nye klasserelasjoner".

(E.Jetne: "Sjølorganisering" s. 21, vår understreking)

En ser her hvordan Jetne ved å ta utgangspunkt i makt i stedet for i utbyttinga, ender opp med å definere klasse på en borgerlig, umarxistisk måte, nemlig som ei gruppe som har makt over massen, eller som Jetne uttrykte det på SUFs distriktskonferanse i Trondheim 8/6-69,

"Kjennetegnet på klasserelasjoner er at det eksisterer en herskende klasse som har makt over en annen klasse".

(sitert fra debattreferatet)

Resultatet av ei slik problemstilling blir da, logisk nok, at en bekjemper alle maktrelasjoner ("herskerforhold") generelt, og gir seg uttrykk i en almen redsel for ledelse og makt overhodet. Tesen "i praksis gir de (vedtektene) styret makt for fastsatte tidsrom ("Sjølong." s. 22) anføres t.d. som et argument mot vedtekter i det hele tatt, mens ledelse alment blir definert som "en liten sjøltilfreds maktklukk med et forenklet, flatt og problemfritt bilde av verden" ("Sjølong." s. 28). Målet for Jetne blir derved å utvikle en slags "ideell" organisasjonsmodell som umuliggjør dannelse av hierarki og "herskere" fordi hovedproblemet for sosialister er "maktproblemet" (E.Jetne: "Byråkratiske og dynamiske organisasjonsformer", Fossegrimen nr. 3 1967, s. 157).

Når en tar utgangspunkt i problemet med å fjerne makt og autoritet i stedet for utbytting, får dette sjølsagt også konsekvenser for analysen av det revolusjonære potensialet - konkret i fornektninga av industriproletariatet som den mest revolusjonære klassen. Hovedvekta blir ikke lagt på hvem som er mest direkte utbyttat, hvem som p.g.a. sin stilling i den økonomiske basisen bærer i seg kimen til det kommunistiske samfunnet - men hvem som i øyeblikket fortøner seg som den mest systemopposisjonelle gruppa,

"Det er ingen magisk egenskap ved industriarbeideren som gjør ham bevissthetsmessig spesielt skikket til å lede en sosialistisk revolusjon. Industriarbeiderens sosiale forhold kan skape en slik bevissthet. På Marx' tid var spesielle forutsetninger oppfylte. I Norge, i dag, synes forholdene fullstendig å ha forandret industriarbeiderens bevissthet".

("Om marxistiske teori og norsk praksis", Fossegrimen s. 173)

"De tradisjonelle lønnsarbeidere vil neppe i noen stor grad bli kontrarevolusjonære, men flertallet vil sannsynligvis forholde seg temmelig passive".

(Om marxistisk teori og... s.180)

Som en ser legger Jétne hovedvekta på psykologien, ikke økonomien. I praksis gir denne holdninga seg uttrykk i en manglende prioritering av det faglige arbeidet. T.d. nevnes ikke faglig politikk når Jétne på side 28 i "Sjølorg" ramser opp konkrete arbeidsoppgaver.

Disse eksemplene skulle være tilstrekkelige til å vise hvilke resultater en kommer fram til når en legger hovedvekta på å angripe og endre overbygninga, og "glemmer" å ta utgangspunkt i samfunnets basis.

Som svar på denne redøelen for makt må vi svare at makt (og vold) ikke kan skilles fra klassekampen og den økonomiske utviklinga, og at makt dermed for oss kan ha to funksjoner, en progressiv og en reasjonær. Vårt mål er å avskaffe utbyttinga og framskynde det klasseløse samfunnet, ikke abstrakt å avskaffe all autoritet snarest mulig. Snarere tvert om - autoritet, makt og vold er for materialistene midler som proletariatet og dets fortropp kan nyttiggjøre seg for å nå dette målet, og fortøner seg derfor for oss ikke som noe negativt "i seg sjøl".

2) DET REVOLUSJONÆRE PARTIET OG DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN.

Målsettinga - nedbryting av all autoitet - får sjølsagt også alvorlige konsekvenser i synet på det revolusjonære partiet (så lenge det i det hele tatt er snakk om noe parti).

"En sosialistisk leder bør ikke være leder i kraft av en formell posisjon, men p.g.a. personlig dyktighet....lederen (av seierrike revolusjoner) hadde ingen formell eller diktatorisk makt"
("Sjølorg" s.27)

"Arbeidsgruppene eller basisgruppene bør ikke underordnes noen instans, ikke engang et flertall i et større lag".
("Sjølorg." s.30)

Jétne sier seg for demokratisk sentralisme, men hva består hans sentralisme i? Vi ser at det i virkeligheten ikke er tale om sentralisme men om føderalisme: Egne ideologiske fjelltopper uten samlende organer, programmer, vedtekter, etc. Lenin sier om føderalisme og anarkisme,

"Anarkismens småborgerlige oppfatninger fører prinsipielt til føderalisme".

("Staten og revolusjonen", Elan 1968, s90. Vår utheving)

Jétne hyller altså føderalismen og fornekter nødvendigheten av at partiet har en sterk sentralledelse. At sentralkomiteen først og fremst har moralsk og åndelig autoritet grunnet sin dyktighet, er en selvfølge, men dette utelukker slett ikke at sentralledelsen samtidig her reell, formalisert makt. Jétne forsvarer betingelsesløst mindretallets rett til å virke fritt utad, og fornekter derfor betydninga av at de valgte, ledende organer har reell kontroll over lokalavdelingene slik at partiet kan opptre tilstrekkelig enhetlig. Den enkeltes frihet til å beholde sin individualitet er tydeligvis viktigere for Jétne enn flertallets rett til å bestemme over partiets samlede politiske aktivitet.

Jétne vil altså ikke godta partiledelsens autoritet, og dette er sjølsagt ikke utslag av noe annet enn at han fornekter den demokratiske sentralismen på vesentlige punkter;

Alle vedtekter skal fjernes fordi vedtekter er "forutsetninga for at maktklikker skal benytte organisasjonen som redskap for private interesser, for privatisert politikk".
("Sjølorganisering" s.23)

Vi mener at lover og vedtekter representerer og gir uttrykk for at helheten er overordnet delen, at loven er flertallets garanti og kontroll med mindretallet, at loven er nødvendig og nyttig i kampen mot opportunisme, at loven og de juridiske forhold påvirker, og dermed kan forbedre, de virkelige forhold; den politiske situasjonen. Sammensveising av organisasjonen på grunnlag av tillit på den ene sida, og på grunnlag av lover på den andre sida, utelukker ikke hverandre, slik Jétne later til å tro, men utfyller hverandre.

- 10 -

Vedtak skal ikke fattes, istedenfor bør vi "åpent diskutere tingene igjennom, men alltid handle ut fra innsikt og forståing" ("Sjøborg." s. 33)

Medlemmene skal ikke være pålagt å propagandere et eventuelt vedtak utad, istedet framhevdes mindretallets rett til å "fritt å kjempe og argumentere for sitt syn" ("Sjøborg." s. 24).

Her skilles det vel å merke ikke mellom hovedlinja og praktisk utforming av småsaker innenfor ramma av denne. Enhver marxist-leninist er sjølsagt enig i at mobilisering av medlemmene i aksjoner først og fremst må skje på grunnlag av bevissthet og frivillighet, men samtidig vil han innse at partiet døg ikke er noen diskusjonsklubb (for å sitere Lenin), at den praktiske politiske situasjonen oftest krver enhetlig handling, og han avslører dermed naiviteten i skrivebords-politikerens teser om at det "bør skapes en enhet nedenfra." ("Sjøborg." s. 29)

Partiet trenger ikke stadfeste noen bestemt teoretisk rettesnor, "Noen mener at et "skikkelig" sosialistisk parti må proklamere seg som et marxist-leninistisk parti, dvs. vedta en marxist-leninistisk ideologi. Slike proklamasjoner er og blir tomme slag i lufta utad." ("Sjøborg." s. 25).

Jetne forstår ikke at et sterkt sosialistisk parti ikke kan eksistere uten en revolusjonær teori som forener medlemmene, og som anvendes som rettesnor deres analyser og kampmetoder. Ikke minst utviklinga innen SF burde vise nødvendigheten av at partimedlemmene på landsbasis står enhetlig på et minimumsgrunnlag av teoretisk skolering (t.d. grunnsirkelen i m-l-m), og hva mener Jetne med "Vi bør aldri pålegge kamerater å lese noen forfattere og bannlyse andre". ("Sjøborg." s. 26)

SUF har sjølsagt aldri tatt til orde for noen mekanisk "bannlysing" av enkelte forfattere. Ovenstående sitat av Jetne fortøner seg imidlertid for oss som ei klar fornektning av sentralstyrets direktiv om enhetlige studier.

Partiet trenger ikke å vedta noe prisprogram framhevdes det videre. "Sosialister som vil praktisere sjøloorganisering bør ikke låse fast sin innsikt i prisprogrammer". ("Sjøborg." s. 25)
"I virkeligheten har prinsippprogrammer bare funksjon innad, og denne funksjonen er undertrykkende og baketreversk." ("Sjøborg." s. 24)

Denne tesen tyder i likhet med de foregående på at forfatteren står fjernt fra den politiske virkeligheten. Hvordan skal en sosialistisk organisasjon kunne holde fast på kursen gjennom vekslende politiske forhold viss den ikke ved siden av de politiske bevisstheten har et program å støtte seg til. Programmet gir nettopp uttrykk for den formelle forbindelsen som samler alle de aktive sosialistene på en fast reell basis som danner utgangspunktet for deres videre felles framstøt.

Sentralledelse er et onde i seg sjøl slik at Jetne når han snakker om demokratisk sentralisme, begrenser sentralismen til å være av reint administrativ art. Det er på ingen måte snakk om noen politisk ledelse, snarere ei postkasse. "Den sentrale komites funksjon blir å være kontakt- og koordinasjonsorgan for basisgruppene." ("Sjøborg." s. 27)

Dette er ei soleklar fornektning av den Leninistiske partimodellen. Jetnes teori åpner istedet veien for et "parti" som uvegerlig kommer til å bestå av flere småkonger (sjøl om heller ikke dette er Jetnes mål) som sitter på hvert sitt lille berg og prioriterer delen framfor helheten.

3) REVOLUSJONEN OG PROLETARIATETS DIKTATUR

Det er imidlertid naturlig at Jetne skisserer en antileninistisk partistruktur så lenge som han tillegger partiet andre oppgaver enn marxist-leninistene. På samme måte som han i spørsmålet om partiet fornektet partiledelsens politiske autoritet, fornektet han i spørsmålet om den proletariske revolusjonen og proletariatets diktatur partiets ledende rolle ;

"Forutsetninga for proletariatets diktatur - dvs. folkets sjøloorganisering er tilintetgjørelsen av statsmaskineriet." (Forslag til politisk plattform for SUF 1968, vår understreking).

Den velkjente gamle motsigelsen mellom "massenes diktatur" og "partiets diktatur" som Lenin ironiserer over i "Radikalismen", blir altså igjen dratt ned fra mørkeloftet. Målsettinga skisseres som "folkets sjøorganisering av all virksomhet nedenfra og oppover" ("Sjøorg." s20). Partiets innflytelse begrenses dermed til å være av rent rådgivende, propagandistisk, pedagogisk art. Nettopp slike feilaktige ider er det Lenin polemiserer mot i resolusjonen om det anarko-sydikalistiske avviket i RKP (SUKP) i 1921;

"Bare arbeiderklassens politiske parti, dvs. det kommunistiske parti, har evnen til å forene, oppføre og organisere den avangarde for proletariatet og hele massen av arbeidende, som alene er i stand til å stå imot den uungåelige småborgerlige vaklingen i denne massen, imot de ufrakommelige tradisjonene og tilbakefallene til yrkesmessig sneversyn og faglige fordommer i proletariatet, og som makter å lede proletariatets forente virksomhet, dvs. lede proletariatet politisk og derigjennom alle arbeidende masser. Ellers er det ikke mulig å sette proletariatets diktatur ut i livet."

I sin ivær etter å bryte ned alle herskerstrukturer konkluderer Jetne som kjent med at "proletariatets diktatur er ingen stat" (programforslaget). Denne tesen av Jetne føyer seg godt inn i hans helhetssyn, og den er et uttrykk for en oppfatning av proletariatets diktatur som avviker fra marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Tidligere har vi jo sett at Jetne dels undervurderer og dels overser partiets funksjon under sosialismen. Men Jetnes tese viser også hans karakteristiske og feilaktige oppfatning av hva staten er. Hos Jetne er ikke staten et apparat som kontrolleres av og tjener den herskende klassen. Nei, han betrakter faktisk det øvre skiktet i statsapparatet, altså den gruppa som direkte utøver statsmakta, som selve den herskende klassen!

"Det øvre sjiktet i statsapparatet er eit konsentrert herskende sjikt eller ein herskende klasse i eit samfunn."

(E.Jetne: "Justismakt, statsmakt og økonomisk makt"; "Makten og paragrafene" s15)

En skjønner lett hvorfor Jetne ikke vil høre tale om noen stat under proletariatets diktatur. Men dette lærte ikke Marx, Engels og Lenin! For dem var proletariatets diktatur både en stat i alminnelig forstand (fengsler, lover, stående hær etc., dvs "særskilt undertrykkingsmakt") og ikke en stat i alminnelig forstand (folkevæpning, stadig fler tar del i "styre og stell", det mest fullstendige demokrati, etc). Proletariatets diktatur har altså to sider. Å fornekte den statlige sida av proletariatets diktatur, betyr i virkeligheten å innta anarkistenes idealistiske standpunkt om statens avskaffelse med ett slag. Den borgerlige staten blir knust gjennom den proletariske revolusjonen. "Staten i det hele tatt, dvs. det mest fullstendige demokrati, kan bare "dø bort" (Lenin, "Staten og revolusjonen" s.55). Den dør bort først etter en lang periode med klassekamp og styrking av proletariatets revolusjonære diktatur, fordi først da er de økonomiske og kulturelle betingelsene for statens bortdøen til stede. Proletariatets diktatur søker stadig å trekke større deler av folket med i politisk maktutøvelse, og "jo større del hele folket har i utøvelsen av statsmaktens funksjoner, dess mindre behov blir det for denne makten". (Staten og revolusjonen s74).

Jetne tror at hele folket kan og vil ta del i styret umiddelbart etter den politiske makterobringa, men dette er en utopi. Blant de arbeidende masser fins det alltid både tilbakeliggende og framskredne skikt; slik vil det også være under proletariatets diktatur. Massene deler seg dessuten i klasser som i ulik grad vil være i stand til å utøve diktatur over fienden. (Lenin betegner helt karakteristisk proletariatets "statsmaktens sentrum" under sosialismen (Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky, verker i utvalg, bind 10 s49)). Den proletariske stat sikrer arbeiderklassens herredømme; den favoriserer proletariatet og de andre revolusjonære klasser. Når f.eks. arbeidere, bønder og intellektuelle gjennomfører kulturrevolusjonen i Kina, så gjør de det ikke mot den proletariske statsmaktas vilje, men med iherdig støtte fra denne makta. Mange kamerater har hevda at motsetninga mellom Jetne og andre SUFe i spørsmålet om proletariatets diktatur bare dreier seg om rent flisespikkeri eller i værste fall om definisjoner (hvilket er alvorlig nok!). På grunnlag av det foregående skulle det forhåpentligvis gå klart fram at det her ligger langt dypere, politiske meningsskilnader bak.

Formålet med dette avsnittet er ikke å gi noen detaljanalyse av de kameratene som i varierende grad bekjenner seg til Jetnes organisasjonsteorier. Hovedformålet har vært å påvise at det har dannet seg en relativt homogen gruppe som på det teoretiske området avviker fra marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, at denne gruppa har historiske røtter, og at den gradvis forenes om en egen, fraksjonell, politisk plattform.

Viss en skal gi en helhetsvurdering av denne platformen, er det iøynefallende, slik det også skulle gå klart fram av denne kritikken, at det først og framst er i organisatoriske spørsmål den utmerker seg. Ved studier av arbeiderbevegelsens historie vil en finne svært mange likhets-trekk mellom dagens motsetninger innen Trondheim SUF og striden mellom Lenin og "det nye Iskra" i 1903. Om denne striden skrev Lenin i "Ett skritt fram to skritt tilbake"

*"Halehengspolitikken i organisasjonsspørsmål er et naturlig og unngåelig produkt av den anarkistiske individualitets mentalitet når han opphøyer sine (fra først av kanskje tilfældige) anarkistiske avvik til et system av oppfatninger, til særlige meningsforskjeller....
...Denne herremanns-anarkismen er et særlig karakteristisk trekk for den russiske nihilist. Han betrakter partiorganisasjonen som en forferdelig "fabrikk", han anser det for "livegenskap" at de den innordner seg helheten og mindretallet under flertallet, arbeidsdeling under ledelse av et sentrum framkaller hos ham en tragikomisk jamring om at menneskene forvandles til "små skruer og hjul", omtale av partiets organisatoriske lover framkaller en foraktelig grimase, og den foraktelige bemerkning at en like godt kunne klare seg helt uten lover." (s.166/167)*

Som en vil forstå var det neppe noen tilfældighet at Jetne i sitt programforslag på siste landsmøte skrev at vi måtte studere: "Sosialismens teoretikere fra Marx Engels og Bakunin til Mao og Guevara."

Vi ser Jetnes teorier som sterkt anarkistinspirerte og som uforenlige med vårt arbeid med å bygge opp et sterkt, revolusjonært kommunistparti i Norge, og derfor kritiserer vi disse teoriene og prøver å tilbakevise dem. Avvisinga er sjølsagt ikke mekanisk i den forstand at vi blankt tar avstand fra alt Jetne har skrevet og gitt uttrykk for. Som SUF-medlemmer er vi sjølsagt enige i at vi må ta oss i vare for dogmatisme og byråkratisk sentralisme - at vi må basere oss på metoden med diskusjon og overbevisning framfor tvang - atenhet i innhold er viktigere enn enhet i formen. Kritikken går bl.a. ut på at Jetne nekter å formalisere (den eventuelle) enheten i programspørsmål til også å omfatte enhet i organisasjonen. Det Jetne ikke forstår, er at enhet i formen for den politiske virksomheten nettopp bringer enheten i det politiske innholdet opp på et høyere nivå, og at det er nødvendig for oss å komme opp på dette "høyere nivået" for å kunne mestre Vi innsar at Jetnes aversjon mot "formalistisk fastlåsing" og "hierarkiske strukturer" innenfor den revolusjonære bevegelsen skyldes en redsel for at det innsikt - skal komme ut av balanse, hvilket jo sjølsagt kan forekomme! Det er konflikt mellom medlemmenes politiske organisasjon kan komme til å oppstå en og handhevinga av disse på den andre sida - en konflikt som kan (den må slett ikke) skade oss. Derav følger imidlertid sjølsagt ikke at vi i årevis skal sitte på ønske ut en "lur" organisasjonsform som utelukker en slik konflikt, eller i værste fall (som en slags "helgardering") skal danne en organisasjon helt uten vedtekter....Gjennom felles diskusjon, enhetlige studier og politisk kamp skal vi i SUF arbeide for å heve såvel det politiske og taktiske som det organisatoriske nivået. En viktig del av denne kampen går ut på å bekjempe og å avvise slike anarkistiske fraser og ideer som Jetne gjør seg til talsmann for.

s. 13 skal leses før s. 12!

4) OM FRAMVOKSTEN AV EN FRAKSJONELL PLATFORM

Kritikken, som hittil har omhandla skriv av Einar Jetne, har hatt som formål å avklare motsigelser innen Trondheim SUF. Det må imidlertid da presiseres at en her ikke står overfor en enkeltpersons mer eller mindre tilfeldige dehtegnelser, men overfor en sosialistisk teori og strategi som de siste åra har utvikla seg til å bli et stadig mer konsistent hele - og som ei lita gruppe SUFmedlemmer, rekruttert fra kjernen i det gamle SOSstud bekjenner seg til (dog i varierende grad). Det en særlig skal ha klart for seg er at denne gruppa, på det rent teoretiske planet, hadde studert og "tilegna" seg marxistisk teoriallerede for minst tre års tid siden.

Ved gjennomlesing av skriv fra tidligere år, vil en finne at redselen for makt og hierarki slett ikke er noe nytt fenomen. Eks;

"Denne teori (marxismen) er slett ikke til forsvar for det bestående, men til å bryte ned alle hierarki og autoritære strukturer"

(B.M.Førre: "Fluene", Fossegrimen nr. 3, 1967, s.205)

Denne innstillinga har da også fått den samme konsekvensen som innledningsvis ble påpekt hos Jetne; nedvurdering av det utbyttede proletariatet som revolusjonens fortropp,

"Arbeideren og funksjonæren i Vest-Europa vet meget vel at han er delaktig i den høye levestandarden i de rike kapitalistiske landene, og han aksepterer at dette er slik samtidig som flertallet av menneskene i store deler av verden lever i ussel fattigdom. Han godtar mer eller mindre bevisst sin egen stilling som medlem av den internasjonale overklassen. Han stiller ikke lenger noe spørsmål ved økonomisk utbytting (av den "tredje verden?!) som prinsipp, men bare ved fordelinga av utbyttet. Slik har store deler av arbeiderbevegelsen prostituert seg og blitt et redskap for systemet istedenfor motstandere; kapitalistlakeier.

(Fra B.M.Førres begrunnelse for militærnekting, sitert fra "Nei, vi elsker")

"I den internasjonale klassekampen er interessene til majoriteten til folka i USA og Vest-Europa dei rike sine interesser. ... Arbeiderane i våre land lever derfor i symbiose med kapitalistane. Dei proklamerar solidaritet, men praktiserar egoisme."

(R.Skarstein; "Nei, vi elsker", s.97/98.)

Gruppa har alltid vist manglende forståelse for betydninga av et revolusjonært parti (hvilket kanskje kunne vere forståelig så lenge en enno arbeidet innafør Sf) og det satses i stedet i alt vesentlig på "folkets sjølorgerisering", i alle slags mystiske fronter (anti-autoritære bevegelser), eller som Arnulf Kolstad uttrykte det på distriktskonferansen i juni,

"Jeg har som mål å frigjøre meg sjøl. Skal jeg klare det, må jeg få hjelp av flertallet. .... En må konsentrere seg om sak fremfor en sentralistisk organisasjon."

(sitert fra debattreferatet)

Skarstein har for sin del nylig presisert at hans uenighet med Jetnes organisasjonsteorier i alt vesentlig dreier seg om "formuleringer som skaper missforståelser".

Det er ikke vår hensikt å moralisere over fortida. Når vi i denne kritikken trekker fram sitater fra to års tid tilbake, kommer det av at vi har savna enhver form for ideologisk sjølkritikk. Mens kamerat E.B. [redacted] (som var med på å utforme det tværs igjennom utopiske og kulturradikale skoleprogrammet som Trondheim SUF la fram på landsmøtet 1968) forlenget har tatt avstand fra dette skoleprogrammet, går f.eks. Skarstein og Jetne enno rundt og prater om betydninga av å danne "fri barnehager" og forsøksgymnas i Trondheim. Likeledes selges "Nei, vi elsker" (som er gjennomsyra av appellisme og idealisme) framleis på stand i Trondheim arrangert av "bevegelsen mot klassejustis". (ildsjelen bak "bevegelsen" er A.Kolstad.

En ypperlig illustrasjon av hvordan disse teoriene har utvikla og festna seg får en ved å studere Jetnes artikkel "Sjølorganisering og dynamiske organisasjonsformer" fra 1967, hvor ideene som lanseres er svært lik teoriene i "Sjølorgerisering" - det hele bare vegere utforma.

5) Hva har så denne gruppas avvikende politiske oppfatninger ført til i praksis?

Den har ført til at disse kameratene ikke har arbeidd i samsvar med den demokratiske sentralismen i SUF!

De har nekta å underordne seg organisasjonen i ei sak som pengeinnsamling til forbundet v. dets sentralstyre.

De har konstruert sin egen organisasjon i den delen av det politiske arbeidet som angår den borgerlige militærakta. (Bevegelsen mot klassejustis"), og arbeidd for å utbre denne organisasjonen innafor og utafor forbundet. På denne måten har de prøvd å opprette et eget sentrum ved sida av sentralstyret i saka om politisk militærnekting - et arbeid med klare fraksjonelle tendenser.

De har fulgt sin egen politiske linje og ikke forbundets linje, representert ved direktev. fra sentralstyret i spørsmålet om bygginga av det kommunistiske partiet i Norge, konkret i saka om MAG ("marxistiske" arbeidsgrupper). De satte seg ut over vedtak i sosialisk arbeidsgruppe i Trondheim, og deltok i Bygstad/Kopreitan-klikkens pinsekonferanse som oppretta MAG - en organisasjon med front mot SUF og mot de sosialistiske arbeids- og studiegruppene sin linje om skaping av marxist-leninistisk enhet på grunnplanet.

Vi har fått vite at MAG skal arrangere en ny landskonferanse her i Trondheim ut på høsten. Hvem, om ikke nettopp denne gruppa, er det som har foreslått dette og som skal stå som praktiske arrangører? Vi advarer de kameratene som tar del i slikt arbeid: Etter vår mening er alt samarbeid med Bygstad/Kopreitan-klikken om å tømre sammen MAG, virksomhet av anti-kommunistisk karakter og absolutt uforenlig med medlemskap i SUF.

For alle medlemmer av Trondheim SUF gjelder det dessuten at de skal delta i arbeidet på grunnplanet, i cellene, dvs. først og fremst delta i forbundets enhetlige studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenknig og arbeidet med å spre marxist-leninistenes agitasjon og propaganda (Klassekampen, Ungsosialisten, brosjyrer etc.). I vedtak på årsmøtet i Trondheim SUF 1968 er det slått fast at medlemmene har arbeidsplikt, og at arbeidet i cellene er grunnlaget for medlemskap.

Vi oppfordrer de kameratene denne artikkelen er retta til, om å føre fram sjølkritikk og forbedre seg i samsvar med den demokratiske sentralismens prinsipper:

- 1) Enkeltpersonen må underordne seg organisasjonen.
- 2) Mindretallet må underordne seg flertallet.
- 3) Lavere instanser er underordna de høyere.
- 4) Hele organisasjonen er underordna sentralkomiteen.

Dersom det er umulig for disse kameratene å gjøre dette, må de ta opp sitt medlemskap i SUF opp til ny vurdering.

25/8-1969, styret i Trondheim SUF

SETT MAO-TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER!

Erfaringer fra SUF's sommerleir.

"Arbeidet med sikte på å få et fast grep på den ideologiske fostringen
ivaretaer nøkkelledet når det gjelder å få sveiset hele vårt parti sammen
til partiets veldige politiske kamp. Løser ikke partiet denne oppgaven,
vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver."

Mao Tsetung (Om koalitionsregjeringen).

"Før å kunne styrte en politisk makt er det først og fremst alltid
nødvendig å skape en folkeopponisjon, og utføre arbeidet på det
ideologiske området. Dette gjelder både for den revolusjonære
og den kontrarevolusjonære klassen."

Mao Tsetung (1962)

I. Om å stille ei hovedoppgave.

Disse to sitatene fra formann Mao kan stå som en konsentrert sammenfattning av de to viktigste lærdommene vi kan trekke fra sommerleiren. De peker ut de to oppgavene som på leiren ble stilt opp som en intern og ekstrern hovedoppgave for forbundet framover. Det første sitatet understreker nødvendigheten av studier blandt alle medlemmene av marxismen - leninismen Mao Tsetungs tenknings allmenne lover som er grunnleggende forutsetning for alt annet politisk arbeid. Det andre sitatet peker på nødvendigheten av å drive agitasjon og propaganda blandt massene for vår politiske linje. Nettopp dette blir de to viktigste oppgavene for forbundet frametter.

Hva betyr så dette at vi har skilt ut to oppgaver som de viktigste? Det betyr for det først, som Mao sier: "Løser ikke partiet denne oppgaven, vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver." Vi velger oss altså ikke fritt ut en hovedoppgave blandt de mange oppgavene. Valget grunner seg på analyse og på lærdommer lærdommer på arbeider klassens tidligere seire og nederlag.

Hovedoppgaven er altså en oppgave før andre oppgaver. Dette er det andre innholdet i det å stille seg en hovedoppgave. Det går på prioriteringa av arbeidet. Tidligere har SUF ikke skilt ut noen egentlig hovedoppgave.

I praksis har dette betydd at mange lag og medlemmer vært i vilrede om hvor de skulle starte når de sto ovafor en rekke forskjellige oppgaver, som alle tilsynelatende var like viktige, studier, faglig arbeid, skolearbeid, anti-imperialistisk arbeid osv.

Det er klart at om vi først løser problemet med prioriteringa for hele forbundet, blir det lettere for de enkelte laga å bruke kreftene sine på en rasjonell måte. Slik kan arbeidet gå lettere og de viktigste oppgavene kan sikres løst på en grundig og samvittighetsfull måte. Å stille opp en hovedoppgave blir slik ei forutsetning for en stabil og enhetlig utvikling i hele forbundet.

2. Om agitasjon og proppaganda.

Allerede på det første møtet mandag blei agitasjon og proppaganda-arbeidet og heller ikke av skillet mellom agitasjon og proppaganda.

Til avklaring av det siste siterte han fra lenins bok. "Hva bør gjøres" (Sitatet står i leir avisa nr1, side4.)

"--når en proppagandist behandler f.eks. spørsmålet om arbeidsløsheten, så må han klarlegge krisenes kapitalistiske natur, påvise årsakene til at de er uunngåelige i det moderne samfunn, kritisere nødvendigheten av å omdanne det til et sosialistisk samfunn osv.

Kort sagt, han bør gi mange ideer", så mange at alle disse ideer, i deres fulle helhet bare kan tilegnes straks av (forholdsvis) få personer. Agitasjonen deimot vil, når han taler om det samme spørsmålet ta et eksempel som er mest kjent for alle hans tilhørere og mest innlysende- la oss si en arbeidsløs familie som er død av sult, den voksende nøden og lignende- og gjøre alt for å utnytte dette faktum, som er kjent for alle og en hver, til å gi massene en ide. Ideen om den meningsløse motsetning mellom den økende rikdom og den økende fattigdom, han søker å vekke misnøye og harme blandt massene mot denneskrikende urettferdighet, men han overlater den fulle forklaring av denne motsetningen til popagandisten.--"

fra møtet:

"Agitasjon for riktige politiske paroler vil styrke massenes tillit til oss, og sette oss i stand til å slå røtter i massene. Systematisk propaganda gir de mest framskredne muligheter for bedre forståelse av det revolusjonære arbeidet og etter hvert trekke dem med i marxist-leninistenes rekker. Av de to sidene blei det framholdt at propagandaarbeidet er det viktigste i dag, mens den viktige oppgava å bygge opp et revolusjonært parti ennå ikke er løst. Dersom vi starter med agitasjon, kan vi etterlate oss sympati hos det breie lag av folket. Ved systematisk propaganda kan vi utdanne nye kadre og legger grunnlaget for arbeiderklassens revolusjonære parti.

Spørsmålet med hva slags agitasjon og propaganda vi skal drive blei tatt opp på fleire av de andre møtene på leiren. På møtet om revisjonismen (Nils Holmberg) samme dag blei kampen mot feilaktige linjer i arbeiderbevegelsen stilt opp som ei propagandaoppgave. På møtet om skolearbeidet og arbeidet i det militære blei også propaganda og agitasjon satt opp som den viktigste oppgaven. På møtet om skolearbeidet slo Helge Ø. fast i innleiinga si at agitasjon og propaganda er den eksterne hovedoppgave i skolearbeidet i SUF. Tidligere har skolearbeidet vært mye prega av aksjonisme ("får vi igang en aksjon så løsner det"), og organisering av interessekamporganisasjoner blei nærmest som ei altopplukene hovedoppgave. Dette har satt arbeidet tilbake. Ved å legge vekt på agitasjon og propaganda kan vi i langt større grad sikre oss framgang i skolearbeidet, ved at vi dermed kan få med oss de mest framskredne elementer blant elevene inn i marxist-leninistenes rekker ("uten et sterkt SUF - ingen sterk front"). Ø. berørte også formene for SUFs agitasjon og propaganda i skolearbeidet. Han holdt fram spredning av "Klassekampen" og av forbundets presse, "Ungsosialisten", og ei ny skoleavis (som vil komme i flere deler, einfor Oslo og en for resten av landet) som det viktigste. Videre spredning av løpesedler av agitatorisk art, muntlig agitasjon og propaganda blant elevene på skolen, gjennom diskusjoner og eksterne studiesirkler.

3. OM STUDIENE

Agitasjon og propagandaarbeid har også sammenheng med studiene på den måten at grunnlaget for all agitasjon og propaganda er grundig analyse og skikkelig forarbeid. Dette makter vi ikke om vi ikke har et skikkelig grep om den revolusjonære teorien. Den eksterne hovedoppgaven forutsetter såleis den interne. Map lærer oss: "For oss utgjør...utbredelsen og studiet i marxismen-leninismen et stort problem, som krever en rask løsning. Dette er bare mulig gjennom konsentrerte anstrengelser." (KKPs rolle i den nasjonale krigen). Allerede på SUFs siste landsmøte ble det vedtatt at SUF skulle gå til systematisk og konsentrerte studier av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. På landskonferansen etter bruddet med SF ble den erkjennelsen ytterligere bestyrka, da studiet av Mao Tsetungs tenkning eksplisitt ble stilt som forbundets hovedoppgave. Utviklinga etter dette vedtaket har vist at forståelsen av hva det betyr å stille en hovedoppgave har vært mangelfull, både sentralt og i SUF forøvrig. På sommerleiren ble det på nytt slått fast at studiene skulle være forbundets hovedoppgave, altså at all annen virksomhet skulle sentreres om denne.

Den manglende forståelsen av hva det vil si å stille studiene som hovedoppgave, har også vært fulgt av manglende innsikt for nødvendigheten av enhetlige studier. I praksis har dette gitt seg utslag i at noen lag har tuklet med egne opplegg som oftest har hatt en mangelen at de ikke i tilstrekkelig grad har tatt hensyn til Mao-Tsetungs videreutvikling av Marxismen-leninismen på viktige punkter. Andre feil med studiene er at de ofte har vært prega av det vi kan kalle "praktisisme". Noen har hevda at marxismen-leninismen er for vanskelig for nye folk, og har derfor kutt dem studere spesiallemmer som faglig politikk, skolepolitikk o.s.v. Dette er en meget skadelig tendens som; "Idenne forbindelsen er det nødvendig å understreke at "skolepolitikk" f.eks kan studeres på flere måter, både ut fra proletariatets og borgerskapets standpunkt. Dersom vi skal studere skolepolitikk til fordel for arbeiderklassen, er det viktig at våre studier ledes av arbeiderklassens ideologi. Det er kort og godt en illusjon å tro at en kan skjønne f.eks. skolepolitikk eller faglig politikk uten å skjønne dialektikken - uten å skjønne Mao Tsetung tenkning!" (fra studiebulletin nr2, utdelt på sommerleiren).

Enhetlige studier betyr at medlemmene skal delta i kollektive studier hvor de studerer og diskuterer de samme sakene på brei front. Bare på denne måten kan forbundet skolerer i "takt". Det er altså ikke tilstrekkelig at kameratene studerer de samme bøkene hver for seg. Bare gjennom kollektive studier, hvor det tilstrebes enhet gjennom diskusjon og overbevisning kan vi skape et fast sammensveida forbund og hindre feilagtige ideer å få grunn blant kameratene.

ingsforedrag valgte kamerat Gunnar B. [redacted] å legge hovedvekta på erfaringene fra oppbygginga av et revolusjonært parti i Sverige. Han viste først hvordan både SAP og SKP hadde mislykkes i denne oppgaven. Eksempelet med SKP viser:

1) At oppgaven med å skape et virkelig marxist-leninistisk parti er en meget stor og vanskelig oppgave.

2) At partiet må dannes på et proletært, ideologisk grunnlag, dvs. på marxismen-leninismen, Mao Tsetung's tenkning.

Hva er KFMLs linje for partidanninga?

For å sikre at det kommende partiet får en sikker grunn, og ikke etter noen år blir et nytt SAP eller VPK, har KFML stilt som første oppgave å bringe ideologisk enhet på marxismen-leninismen- Mao Tsetungs tenknings grunn blant det størst mulige antall revolusjonære arbeidere, ungdommer og intellektuelle. Denne enhet er et ufravikelig vilkår for at de skal kunne samles i et marxist-leninistisk parti og i fellesskap arbeide for dets oppgaver. Denne oppgaven er forbundets viktigste

Som andre oppgave har forbundet sett det å foreta grundige analyser av klasseforholdenes utvikling innenfor og utenfor Sverige og å skape intime kontakter med massene for å få inngående kunnskap om deres stilling, behov, ønsker og tenkesett. Dette er nødvendig for at partiet skal kunne arbeide ut et riktig politisk program som kan tjene som ledetråd for partiets og den svenske arbeiderklasses kamp.

For det tredje må forbundet propagandistisk og til stadig større kretser føre ut en marxist-leninistisk kritikk av alle borgerlige reformistiske og revisjonistiske ideer og påvise nødvendigheten av sosialismen. Dette er hovedoppgaven i forbundets eksterne arbeid. Enhver klasse som skal tilkjempe seg statsmakta må først vinne den almenne opinionen, ideologisk og politisk underminere det bestående klassesamfunnets grunnvoller og tiltro hos massene må vinnes for forbundets standpunkter.

For det fjerde utvikle virksomheten på arbeidsplasser, i faglige og andre masseorganisasjoner for å utløse, organisere og lede arbeidernes og andre lønnstakeres kamp mot monopolkapitalen.

For det femte må forbundet for å gjennomføre disse mål utforme de organisasjons og arbeidsmetoder som et revolusjonært, marxist-leninistisk parti bør besette.

Oppsummering.

For å oppnå det langsiktige målet og lede

arbeider klassen og folket i de kommende store økonomiske, politiske og militære strider, for å erobre den politiske makta må marxist-leninistene i dag hovedsaklig rette sin offensiv på det ideologiske området. Målet er å oppnå ideologisk enhet på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning s grunn blant flest mulig revolusjonære arbeidere, ungdommer og intellektuelle slik at de kan samles å danne kjernen i et marxist-leninistisk parti. Den marxist-leninistiske propagandaen er den nest viktigste oppgaven. Det mest vesentlige i forholdet mellom studier og propaganda i dag er at for forbundet kan ha framgang i å spre den proletære ideologien utad, må den være befestet innad i forbundet. Et godt studiearbeid er derfor forutsetninga for en bra propaganda. Samtidig er det klart at om forbundets medlemmer bare skal studere og ikke delta i propagandistisk arbeid, diskutere med folk og forsvare forbundets synspunkter, så vil studiene bli sterile. Organiseringa og leiinga av konkrete kampaksjoner er viktig, men kommer i dag etter studier og propaganda. Uten studier og god propaganda er ingen store aksjoner mulig. Samtidig er det slik at uten viss deltaking i konkrete og direkte aksjoner og kamp kan verken riktige studier og god propaganda bedrives. Etter KFMLs erfaringer finner en nøkkelen til framgang i bygginga av det nye partiet i det å sette studiene i sentrum, og samtidig forbinde disse på riktig vis med de øvrige oppgaver.

STUDIENE.

Gunnar B. [redacted] gikk så over til å legge fram de erfaringer KFML har høstet av studiearbeidet. I april 1968 dra forbundsstyret opp en plan for studiene som gjelder fram til partiet blir danna. Den går i korthet ut på følgende: Først studerer hele forbundet marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Deretter går forbundet over til studier av den svenske klassesamfunnets fakta. Disse bygger både på teoretiske studier og på erfaringer fra arbeidsplasser, kontorer, skoler osv. Ut fra den ideologiske sammensveisinga som har skjedd gjennom studiene og den kunnskap som er ervervet bør forbundet være i stand til å skrive et programutkast til det kommende partiet og innlede en omfattende programdiskusjon i fo forbundet. Når denne diskusjonen er over kan det innkalles til kongressen skal danne et marxist-leninistisk parti. KFML har nå avviklet førsteetappen, og skal i høst gå i med den andre.

Dette er noen av de viktigste tinga som kom fram på møtet onsdag om studiene i forbundet.

4) OM SAMMENHENGEN MELLOM STUDIER OG PROPAGANDA.

Møtet om partiet (fredag) ble et klimaks på sommerleiren: Her ble det som tidligere var tatt opp sammenfatte til en helhet. På møtet la Gunnar B. [redacted] fra KFML i Sverige fram erfaringer fra bygginga av det revolusjonære kommunistpartiet der. Lærdommene vi kan trekke av dette er, kort sammenfatta i referatet i leiravisen (nr. 6 s.12) "Etter KFMLs erfaringer finner en nøkkelen til framgang til bygginga av det nye partiet i det å sette i marxist-leninistiske studiene i sentrum, og samtidig forbinde disse på riktig vis med de øvrige oppgaver."

Sammenhengen mellom agitasjon og propaganda og studiene går klart fram av det følgende: (samme sted) "det mest vesentlige i forholdet mellom studier og propaganda i dag er at før forbundet kan ha framgang med å spre den proletære ideologien utad, må den være befestet innad i forbudet. Et godt studiearbeid er derfor forutsetninga for en bra propaganda." Målsettinga med å drive agitasjon og propaganda i arbeidet med bygginga av partiet går fram av dette utdraget (samme sted) "For å oppnå det langsiktige målet og lede arbeiderklassen og folket i de kommende stide økonomiske, politiske og militære strifter, for å erobre den politiske makta, må marxist-leninistene i dag hovedsakelig rette sin offensiv på det ideologiske området. Målet er å oppnå ideologisk enhet på marxismen-leninismen; Mao Tsetungs tenknings grunn blant det størst mulige antall revolusjonære arbeidere, ungdommer og intellektuelle slik at de kan samles og danne kjernen i et marxist-leninistisk parti."

For å gjenta:

- 1) Forutsetninga for arbeidet med bygginga av det kommunistiske partiet er den eksterne propagandaen.
- 2) Forutsetninga for å drive en riktig agitasjon og propaganda er en virkelig politisk enhet på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.
- 3) Den ideologiske fostringa er grunnplanen for alt politisk arbeid.

STUDIENE I SENTRUM - EN RIKTIG LINJE!

5) AVSLUTNING

Mye av det viktige som skjedde på sommerleiren er ikke kommet med i denne korte sammenfatninga av erfaringene fra leiren. Sjølsagt ville det ha vært en helt umulig oppgave å få med alt innfor den ramme som naturlig er satt for et innlegg i medlemsavisa. Jeg har derfor, som leserne vel har merka seg, lagt hovedvekt på å få fram de tinga som utvilsomt må ses på som det viktigste som skjedde, nemlig det at forbundet har valgt å sette studiet som sin hovedoppgave i det interne arbeid, og at agitasjon og propaganda, underlagt den interne hovedoppgava, vil bli den eksterne hoveroppgava framover.

For de kameratene som ikke var på sommerleiren gjelder i tida framover å skaffe seg sikkert, røde på det som skjedde på leiren; lån leiravisene av kamerater som var på leiren (eller på SUF-biblioteket), diskuter med kameratene som var på leiren. Kameratene som deltok på leiren må sjølsagt holde ved like diskusjonen om de nye lærdommene de trakk der. Husk dette er viktige saker som vi på langt nær er ferdige med!

SETTE MAO TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER!

FRAM FOR ARBEIDKLASSENE KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUND!

Øystein [redacted] og Kristin A. [redacted]

Om partiet forts.

Studiene i grunnsirkelen har KFML sammenfattet på følgende måte: Ideologisk har studiene medført en god utvikling av den kommunistiske hengivenhet. Innsikten i at all virksomhet må tjene folket og at vi må rekne med en lang kamp, har vunnet innpass hos de fleste medlemmer.

Gjennom studier dominerer edn proletære ideologien nå mer enn tidligere over den borgerlige innen forbundet. Studiene av grunnsirkelen betyr likevel i større perspektiv at KFML bare har starta kampen mot den borgerlige ideologien innafor og utafor forbundet. Grunnsirkelen har gitt KFML et våpen som gjør at de kan fortsette kampen og få et fast grep om de kommende arbeidsoppgaver.

Sirkelen har fylt oppgaven å grunnlegge den proletære ideologien i forbundet. Det Proletære klassestandpunktet og tjen-folket, ånden har gjort innsteg i forbundet. Studiene har dekket de grunnleggende behov når det gjelder den dialektiske og historiske materialismen. Det har lyktes dårlig eller ikke i det hele tatt med den politiske økonomien. Dette må settes opp til høsten.

Gjennomføringa av sirkelen var et stort steg framover mot danninga av partiet. Linja med å sette de marxist-leninistiske studiene fremst har vist seg å være helt riktig. KFML er forvissset om at forbundet har slått inn på rett veg og at det i jamn og god takt nærmer seg målet: skapinga av det revolusjonære kommunistiske partiet.

Revolusjonens Røst nr.6
lørdag 16/8

INSTRUKS FRA STUDIEUTVALGET OM BIBLIOTEKET.

Kamerater. På møte i studieutvalget er det bestemt at biblioteket skal omorganiseres (Kontortid, lånekortsystem, straffebetaling, o.l.) etter mer tradisjonell bibliotekstil. Første steg på vegen mot denne ordninga er innføring av straffebetaling på bøker som allerede er utlånt. Dette vil si at de som lånte bøker før 1.7. d.å., skal levere tilbake innen 1.oktober. De som ikke har levert innen denne datoen, skal betale en straffebetaling på en krone pr. uke. De som ikke har levert innen 1.november, skal ut med to kroner pr. uke som overskrider denne dato: pluss 1 krone pr. uke i oktober.

Bøker som blir somla bort, SKAL ERSTATTES!

Ole K [redacted], bibliotekar.